

Symbolika návrhů znaku a vlajky obce
D o b r o č k o v i c e
(o. Vyškov).

Jméno vesnice se v písemných pramenech objevuje poprvé v r.1355 přídomku vladyk Vlčka a Ješka z Dobročkovic. Bratři náleželi k rodu z Dobročkovic a Švábenic, neměli však nic společného s rodem Švábenických erbu tzv. „rozletité střely“ (erbem dobročkovických vladyk byl prostý čtvrcený štít, klenotem volské rohy, barvy neznáme). Kolem r.1406 byli domácí vladykové vystřídáni příslušníky významné moravské rytířské rodiny Zástřizlů, kteří ve vsi setrvali po celé 15.století. V r.1516 intabuloval Jiřík ze Zástřizl tento majetek Janu Kobíkovi z Opatova. Po smrti dalšího majitele Jeronýma Bařického z Bařic (+před r.1555), je poprvé zmiňována dobročkovická tvrz. Po dalším střídání držitelů vesnice či jejích částí (Václav Havránek z Rybího, Hynek Pacák z Pačlavic) ji na čas získali novozámečtí páni z Víckova (1560-75). V r.1671 byly Dobročkovice připojeny k Milonicím, v průběhu 18.století se staly trvou součástí bučovického panství knížat z Lichtenštejna.

Nejvýznamnější historickou památkou v obci je původně gotický kostel Všech svatých z doby kolem r.1300, upravovaný ve 2.polovině 17. a ještě koncem 18.století, s vzácným heraldickým náhrobním kamenem v interiéru (jde o náhrobník Hynka Pacáka z Pačlavic (+1545), manželky Markéty Kobíkové z Opatova (+1550) a jejich dětí.

V minulosti užívaly Dobročkovice na své pečeti obrazu radlice (srov.: ČKramoliš, VM-Bučovský okres, Brno 1900, str.22,78).

Radlici z pečeti využil také autor základního návrhu znaku a vlajky obce, když jinak banální a bežné pečetní znamení protknul dýkou a „přetavil“ ji tak v originální figuru. Dýkami („mečíky“) jsou protknuty také volské rohy v erbu Hynka Pacáka z Pačlavic na jeho náhrobku v místním kostele. Zmíněný erb byl více využit ve druhém z předkládaných návrhů (roh s dýkami). Připomeňme že tytéž rohy nosili v klenotu svého erbu rovněž vladykové z Dobročkovic. Ve třetím návrhu nalezneme připomínku dvou dalších významných středověkých držitelů vesnice - Zástřizlů (půl stříbrné lilie v červeném poli) a pánů z Víckova (polcený červený, vlevo třikrát stříbrno-černě dělený kotouč). Všechny návrhy jsou vyhotoveny ve dvou základních barvách, modré a zelené. Figury z návrhů znaku byly dle zvyklostí přeneseny i na list vlajky.

Obecním zastupitelstvem byla vybrána modrá varianta návrhu kotouče s polovinou lilie a pruhu z erbu pp ze Zástřizl a z Víckova. Na jeho žádost byly však odstraněny dýky a do „víckovské“ poloviny kotouče byla vložena zlatá radlice, převzatá ze staré obecní pečeti.

Miroslav J.V. P a v l ů
heraldik